

Od 1 stycznia 2021 r. świadczeniodawcy będą musieli stosować standard rachunku kosztów. Problem w tym, że rozporządzenie – podobno podpisane przez Ministra Zdrowia jeszcze we wrześniu – dotąd nie zostało opublikowane.

Warto przypomnieć, że jednolity standard rachunku kosztów miał być wdrożony już w 2020 r. Niestety – w 2019 r. prace legislacyjne nad projektem rozporządzenia trwały tak długo, że świadczeniodawcy nie byłiby w stanie go wdrożyć na 1 stycznia 2020 r. W tej sprawie interweniował wtedy Związek Powiatów Polskich. Nowa poprawiona wersja projektu rozporządzenia miała trafić do konsultacji publicznych na początku II kwartału 2020 r. Ostatecznie stało się to dopiero na początku lipca 2020 r. Do projektu spłynęło tysiące uwag, ale Ministerstwo Zdrowia stało twardo na stanowisku, że rozporządzenie w niemal niezmiennym do wersji przesłanej do konsultacji będzie wdrażane. Na spotkaniu przedstawicieli Związku Powiatów Polskich 30 września br. Minister Zdrowia przekazał informację, że rozporządzenie na pewno będzie obowiązywać od 1 stycznia 2021 r. (cyt. „ani kroku w tył”) i że zostało już podpisane. Istotnie na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji już we wrześniu pojawił się komunikat, że rozporządzenie zostało skierowane do publikacji. Jednak w Dzienniku Ustaw rozporządzenie nie zostało opublikowane. 23 października br. ze strony RCL zniknął tekst rozporządzenia w wersji z września a zakładka o skierowaniu do publikacji była nieaktywna. 25 października br. ZPP skierowało zapytanie o publikację rozporządzenia i wnioskiem o udzielenie odpowiedzi na najbliższym posiedzeniu Zespołu ds. Ochrony Zdrowia i Polityki Społecznej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Już po wysłaniu tego pisma 27 października br. na stronie RCL opublikowano rozporządzenie z adnotacją „skierowano do ogłoszenia” ale z nową datą podpisania - 26 października br. Problem w tym, że wg. stanu na 2 listopada br. rozporządzenie nadal nie zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw.

Dlaczego to jest tak ważne. Wdrożenie standardu wymaga zmiany systemów informatycznych, przeszkolenia pracowników a przede wszystkim wypracowania pewnych schematów pracy w podmiocie leczniczym na linii służby księgowe – służby medyczne. W normalnych warunkach vacatio legis powinno wynosić kilka miesięcy. W obecnej sytuacji epidemicznej gdzie zarówno pracownicy medyczni jak i pionów finansowych kierowani są na kwarantanny, sytuacja dodatkowo komplikuje się. Związek Powiatów Polskich nigdy nie był przeciwko standardowi rachunku kosztów ale przeciwko nieprzyswoitej legislacji i stanowieniu prawa na ostatnią chwilę już tak.